

111 КУпАП); спаловання піротехнічних виробів без дозволу адміністрації аеропорту, аеродрому, або влаштування об'єктів, які сприяють масовому скупченню птахів, небезпечних для польотів повітряних суден (ч. 1 ст. 111 КУпАП), невиконання особами, які перебувають на повітряному судні, розпоряджень командира судна (ч. 1 ст. 112 КУпАП).

Список використаних джерел:

Кодекс України про адміністративні правопорушення : науково-практичний коментар – [2-ге вид.]. – К. : Правова єдність, 2008. – 655 с.

Колпаков В.К. Адміністративне право у правовій системі України // Адміністративне право у сучасному вимірі: Матеріали IV Науково-практичного семінару / Ред. колегія В.К. Колпаков (голова) — К.: ФОП, 2010. – 208с.

УДК 336.244 (045)

Вишновецький В.М.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри конституційного та
адміністративного права
Юридичного інституту,
Національного авіаційного університету, м. Київ

МИТНА ВАРТІСТЬ ТОВАРУ В МЕХАНІЗМІ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Однією із складових митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, є митна вартість цих товарів. В даний час в світі існує дві концепції визначення митної вартості і, відповідно, самого поняття митної вартості товару: Брюсельська концепція та концепція Угоди про застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі.

В першому випадку, відповідно до Конвенції про створення уніфікованої методології визначення митної вартості товарів митна вартість визначається як нормальна ціна товару (тобто ціна, що складається між незалежними один від одного продавцем і покупцем в умовах повної конкуренції, відкритого ринку), визначена на умовах СІФ в місці перетину митного кордону країни-імпортера товару.

Митна вартість, відповідно до ст. 1 Угоди про застосування статті VII ГАТТ визначається як контрактна вартість, тобто ціна, фактично сплачена або що підлягає сплаті за товари, якщо вони продаються на експорт до країни імпорту, скоригована з урахуванням додаткових нарахувань до цієї ціни, встановлених ст. 8 цієї ж Угоди.

Саме такий підхід до розуміння митної вартості знайшов відображення в Митному кодексі України (ст. 259), який визначає, що митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, є їх ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, обчислена відповідно до положень цього Кодексу.

Таким чином, митна вартість визначається через ціну договору, але при цьому не ґрунтується з нею. Це пов'язано з необхідністю включення в митну вартість певних складових (комісійні, брокерська винагорода, роялті тощо), а також з обмеженнями та умовами застосування методу визначення митної вартості за ціною договору щодо товарів, які імпортуються (ст. 267 МКУ).

В літературі митну вартість товарів переважно відносять до митно-тарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

На перший погляд такий підхід не викликає сумніву. Дійсно, з товарів, що переміщуються через митний кордон, стягується мито, ставки якого визначені Митним тарифом України і який є основою митно-тарифного регулювання. При цьому базою оподаткування для нарахування мита виступає саме митна вартість товару, обчислення якої є однією із найбільш складних серед митних процедур.

Разом з тим, митна вартість розглядається як база оподаткування не лише мита, а й інших податків – податку на додану вартість та акцизного податку (ст. ст. 190, 214 Податкового кодексу України). У зв'язку з цим в літературі зазначається, що митна вартість – це вартісна величина, яка використовується з метою оподаткування митними платежами, і в цьому полягає її основне призначення.

Виходячи з цих позицій, висловлюється думка про фіскальний характер митної вартості. З цим важко погодитися, оскільки, відповідно до ст. 23.1 Податкового кодексу України, базою оподаткування визнаються конкретні вартісні, фізичні або інші характеристики певного об'єкта оподаткування. Тому, на нашу думку, стверджувати, що певні характеристики, наприклад, майна, товарів, доходів, мають фіскальний характер недоречно. В даному випадку можна говорити про фіскальний характер митних платежів в цілому, де митна вартість виступає лише як один з елементів їх механізмів.

Слід також враховувати, що митну вартість як базу оподаткування, можливо використати лише в тих випадках, коли мито обраховується за адвалерними ставками, які, як відомо, встановлюються у відсотках до митної вартості товару. В разі ж нарахування мита з товарів, що переміщуються через митний кордон України, за специфічною ставкою, базою оподаткування є їх величина, визначена в одиницях виміру ваги, об'єму, кількості товару (продукції), об'єму циліндрів двигуна автомобіля або в інших натуральних показниках.

Митній вартості, крім фіскального спрямування, притаманна і регулююча роль. Це зумовлено тим, що митна вартість є невід'ємним етапом здійснення митних процедур, пов'язаних з розрахунком бази оподаткування. Такий розрахунок бази митного оподаткування іноді визначають як митна оцінка, результатом якої і виступає митна вартість товару. При необхідності держава може використати процедуру митної оцінки як своєрідний бар'єр для здійснення зовнішньоекономічної діяльності, встановлюючи, наприклад, в методах визначення митної вартості більш складний і тривалий процес її обрахування.

Таким чином, митна вартість товару займає особливе місце в системі заходів державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Поєднуючи в собі переважно фіскальну та регулятивну спрямованість, вона відіграє важливу роль в митно-тарифному та нетарифному регулюванні зовнішньоторговельної діяльності.

Література:

1. Митний кодекс України 11 липня 2002 року // Офіційний вісник України. — 2002. — № 31. — Ст 1444.
2. Про Єдиний митний тариф : Закон України від 05 лютого 1992 року // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 19. — Ст. 259.
3. Угода про застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року // Офіційний вісник України. — 2010. — № 84. — Ст 2989.
4. Генеральна угода з тарифів і торгівлі 1994 року // Офіційний вісник України. — 2010. — № 84. — Ст 2989.
5. Податковий кодекс України від 02 грудня 2010 року // Офіційний вісник України. — 2010. — № 92. — Ст. 3248.
6. Зовнішньоекономічні операції і контракти : Навч. посіб. / [В. В. Козик, Л. А. Панкова, Я. С. Крап'як та ін.]. — 2-ге вид. — К. : Центр навчальної літератури, 2004. — 608 с.
7. Любима Ю.В. Щодо окремих проблем інституту митної вартості / Ю. В. Любима // Митна справа. — 2010. — № 6 (72). — С. 38-42.
8. Стрижова О.А. Правовое регулирование таможенной стоимости : автореф. дис. на соискание уч. степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.14 «Административное право; финансовое право; информационное право» / О. А. Стрижова. — М., 2008. — 26с.

Гордєв В.В.,
кандидат юридичних наук,
Апеляційний суд Чернівецької області

ЮРИДИЧНІ ФАКТИ В АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ

Адміністративні правовідносини виникають, змінюються і припиняються за настанням конкретних життєвих обставин, які прийнято називати юридичними фактами. Важливою їх властивістю є здатність викликати правові наслідки. Вони кваліфікуються як юридичні, оскільки передбачені в адміністративно-правових нормах (прямо — у гіпотезі, опосередковано — в диспозиції або санкції)[і, 28].

Як тільки в житті з'являються факти, вказані в гіпотезі норми, остання починає діяти, внаслідок чого її адресати в одних випадках мають можливість для реалізації своїх прав і обов'язків, в інших — набувають суб'єктивних прав і обов'язків (права і обов'язки передбачаються диспозицією норми).

Наприклад, Закон України "Про захист прав споживачів" [і, ст.26] містить норму, згідно з якою органи захисту прав споживачів мають право забороняти господарюючим суб'єктам реалізацію споживачам товарів, які завезені на територію України без документів, що підтверджують їх належну якість. Тут юридичним фактом буде факт завезення на територію України споживчих товарів без відповідних документів. У разі його виникнення органи державного управління реалізують своє право на заборону продажу таких товарів.